

ὁ Φραγκίσκος, προσηλώσας τοὺς ἐρωτῶντας ὀφθαλμούς του ἐπὶ τοῦ δουκὸς Γκίζης.

— Αἱ! αἱ! εἶπεν ὁ Σχικῶ, ἀκουσον Ἐρρίκε, αὐτὸς ὁ Γκίζης, εἶπεν ἡ μάλλον θὰ εἶπει πράγματα λίαν διδακτικά, τῶν ὁποίων σὲ συμβουλεύω νὰ ὠφεληθῇς.

— Ναί, ἐξοχώτατε. ἐπανελάθεν ὁ δούξ Γκίζης. Ἀπρόοπτον! Τὰ ἀπρόοπτα δυστυχήματα δὲν εἶναι σπάνια εἰς τὴν οἰκογενεάν σου, τὸ ἤξεύρετε ὡς ἐγώ, ἴσως δὲ καὶ κάλλιον ἐμοῦ. Πρίγκηψ τις διατελεῖ ἐν ἀρίστη ὑγιείᾳ, ἀλλ' αἵφνης μακρύνεται ἕτερος πιστεύει ὅτι μέλλει νὰ ζήσῃ ἀκόμη πολλὰ ἔτη, ἐνῶ μόνις ἔχει ὠρῶν ζώην.

— Ἀκούεις, Ἐρρίκε, ἀκούεις; εἶπεν ὁ Σχικῶ, λαβὼν τὴν τρέμουσαν καὶ κατὰβρεκτον ὑπὸ ψυχροῦ ἰδρώτος χεῖρα τοῦ βασιλέως.

— Ναί, εἶναι ἀληθές, εἶπεν ὁ δούξ δ' Ἀνζιού μὲ φωνὴν τόσον ὑπόκωπον, ὥστε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Σχικῶ ἠναγκάσθησαν νὰ διπλασιάσωσι τὴν προσοχὴν των, ὅπως ἀκούσωσιν, εἶναι ἀληθές, ὅτι οἱ πρίγκηπες τῆς οἰκογενείας μου γεννῶνται ὑπὸ ἀπαισίας ἐπιρροάς· πλὴν ὁ ἀδελφός μου Ἐρρίκος Γ' εἶναι, δόξα τῷ θεῷ, σῶος καὶ ὑγιής· ἄλλοτε ὑπέστη τοὺς κόπους τοῦ πολέμου καὶ ἀντέσχεν, ἐπομένως, κατὰ μείζονα λόγον, θέλει νῦν διατηρηθῇ ὑγιής, ὅτε ἡ ζωὴ του εἶναι σειρὰ διασκεδάσεων.

— Ναί· ἀλλά, ἐξοχώτατε, ἐνθυμήθητε τοῦτο, ἐξηκολούθησεν ὁ δούξ Γκίζης, ὅτι αἱ διασκεδάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐπιδίδονται οἱ βασιλεῖς τῆς Γαλλίας, δὲν εἶναι ἀκίνδυνοι· πῶς, ἐν παραδείγματι, ἀπέθανεν, ἐν μέσῳ τοιαύτης διασκεδάσεως, ὁ πατήρ σας, ὁ βασιλεὺς Ἐρρίκος Β', ὅστις ἐπίσης ἀπέφυγεν εὐτυχῶς τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου; Ἡ σιδηρὰ λόγχη τοῦ Μογγομερὺ ἦτο ἀκίνδυνον ὅπλον διὰ θώρακα, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τὸν ὀφθαλμόν, ἐπομένως ὁ βασιλεὺς Ἐρρίκος Β' ἀπέθανεν, τοῦτο δ' εἰναί τι τῶν ἀπρόοπτων, ὡς νομίζω. Θά μοι εἴπητε, ὅτι, μετὰ δεκαπενταετίαν ἔκτοτε, ἡ βασιλομήτωρ διέταξε καὶ ἀπεκεφάλισαν τὸν Μογγομερὺ, ἐνῶ οὗτος ἐθεώρει ἐκυτὸν ἀσφαλῆ, διὰ τῆς παραγραφῆς. Εἶναι μὲν τοῦτο ἀληθές, ἀλλ' οὐχ ἦττον ὁ βασιλεὺς ἀπέθανεν. Ὡς πρὸς τὸν ἀδελφόν σας, τὸν βασιλέα Φραγκίσκον, ἴδετε πόσον ἡ ἀδυναμία τοῦ πνεύματός του ἠδίκησεν αὐτὸν παρὰ τῷ λαῷ· ἐπίσης δ' ὁ ἄξιος ἐκεῖνος ἡγεμὼν ἀθλίως ἀπέθανεν. Θὰ συνομολογήσητε, πρίγκηψ, ὅτι οὐδεὶς θὰ ἐπίστευεν ὡς τι ἀπαίσιον ἀπρόοπτον δυστύχημα ἀπλοῦν πόνον τοῦ ὠτός. Οὐχ ἦττον, τοιοῦτο ἦτο καὶ ἐκ τῶν σπουδαιότερων. Ἐνεκα τούτου, ἤκουσα νὰ λέγωσιν εἰς τὸ στρατόπεδον, εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν αὐλήν, ὅτι ἡ θανάσιμος ἐκείνη νόσος εἶχεν ἐγγυθῇ εἰς τὸ οὖς τοῦ Φραγκίσκου Β' ὑπὸ τινος, τὸν ὁποῖον ἀδίκως ἐκάλουν τύχην, ἐνῶ ἔφερεν ἕτερον γνωστότατον ὄνομα.

— Δούξ! ἐψιθύρισεν ὁ Φραγκίσκος, ἐρυθρίασας.

— Ναί, ἐξοχώτατε, ναί, ἐξηκολούθησεν ὁ δούξ, τὸ ὄνομα βασιλεὺς φέρει ἀτυχίαν ἀπὸ τινος, τὸ βασιλεὺς κατέστη συ-

νώνυμον τῷ δυστυχῆς. Ἴδετε Ἀντώνιον τὸν Βουρβόνον, κατὰ τοῦ ὤμου τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα βασιλεὺς προὐκάλεισε πυροβολισμόν, ὅστις δὲν θὰ ἦτο θανάσιμος διὰ πάντα ἕτερον, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὁποῖου ὁ βασιλεὺς ἀπέθανεν. Πλὴν δὲν εἶναι μόνον ταῦτα. Δησμονεῖτε τὴν Ἰωάνναν δ' Ἀλβρέ, τὴν μητέρα τοῦ Βεαυρουῖ, ἥτις ἀπέθανεν, ὁσφρανθεῖσα ζεῦγος εὐδῶδων χειροκτιῶν, τὰ ὁποῖα ἠγόραζεν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ Φλωρεντινοῦ· τὸ γεγονός τοῦτο ἦτο λίαν ἀπροσδόκητον καὶ τόσῳ μάλλον ἐξέπληξεν, ὅσῳ ἦσαν γνωστὰ τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα, κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, εἶχον ἀνάγκη τὸ θανάτου της. Θ' ἀρνηθῇτε, ἐξοχώτατε, ὅτι ἐκεῖνος ὁ θάνατος ἐξέπληξεν ὑμᾶς μεγάλως;

Ὁ δούξ, ἀντὶ πάσης ἐτέρας ἀπαντήσεως, ἐκίνησε τὰς ὀφρεῖς, τὸ ὁποῖον κίνημα μετέδωκε μείζονα βλοσυρότητα εἰς τὸ ἀρκετὰ βλοσυρὸν βλέμμα του.

Ἐπεται συνέχεια.

Διηλ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ - ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ

Αναστάσιος Μπεράκης ὠνομάζετο. Ἦν ἐτῶν εἴκοσι καὶ δύο, στρατιώτης εἰς τὸ πρῶτον τάγμα τοῦ πεζικοῦ καὶ περιέμενε τὸν βαθμὸν ὑποδεκανέως ὡς δους ἐκείνη ἀκριβῶς τῇ ἡμέρᾳ εξετάσεις. Ὡς ἤχοντο αὐτῷ οἱ φίλοι του συστρατιῶται καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς ἀνώτερα, ὅτε ἐσήμανε τὸ σιωπητήριον. Πολλοὶ ἐκοιμῶντο καὶ προ τούτου, οἱ λοιποὶ ἐπέευσαν νὰ τοὺς μιμηθῶσι καὶ τινες ἀλλὰ σπάνιοι, λέξεις τινὰς διακεκομμένας καὶ σιγαλῇ τῇ φωνῇ ἀντήλλασσον. Ὁ Αναστάσιος ἡ Τάσης ὡς ὑπὸ τῶν συστρατιωτῶν του χαϊδευτικώτερον ἐκαλεῖτο, ἐκοιμήθη ὑπὸ τῆς εὐαρέστου ὀψευς τοῦ κιτρίνου τοῦ γαλονίου λιχνιζόμενος, καὶ φέρων κατὰ νοῦν τὴν σκηνὴν ἣν θὰ παρηκολούθει ἡ πρὸς τὴν Ἀννέταν τῇ ἐπαύριον μετὰ τὸ γαλόνι ἐπίσκεψίς του. Ἀννέτα ἦν ἡ ἑαδέρφη τοῦ στρατιώτου. Ἐνεθυμείτο τοὺς γέλωτας, τὰς ἀστειότητας, τὰ χαϊδεύματα! ἀνανεώσεις ὑποσχέσεων! συγκινήσεις, δάκρυα, καὶ τέλος τὰ φιλήματα!... Καὶ τι ἡδέα φιλήματα ἀποπνέοντα ὄλην τὴν εὐάρεστον ὁσμὴν τοῦ μαγερίου. Τι ποιητικὸν ν' ἀποθέτης φίλημα ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ βραχίονος τῆς Ἀννέτας, κρυφίως ὑποβλέπων πρὸς τὴν θύραν, μή τοι ἐπιφανῇ ἀπροσδοκῆτως ἡ Κυρία! Ὅλα δ' αὐτὰ ἀνέκρη το γαλόνι τοῦ τα ὑπεσχέθη ἡ Ἀννέτα, διότι εἶχε φιλαυτίαν ἡ Ἀνδρία μαγεύρισα.

Καὶ τὰ ἐβλεπεν ὁ Τάσης πραγματοποιούμενα καθ' ὕπνον... Ἀδιάφορον.

Ὅπως ἐν τῷ δράματι ἡ σκηνὴ διαδέχεται τὴν σκηνὴν, καὶ ἡ πράξις τὴν πρᾶξιν, οὕτω καὶ ἐδῶ ὁ Τάσης δια μεγάλου ἐν ὥρᾳ μαχῆς ἀνδραγαθήματος ἀπο ἐπιλοχίου τὰς ἐπωμίδας ὑπολοχαγοῦ ἐκτίσας· εἴτα προσεβιάσθη εἰς λοχαγὸν καὶ κατόπιν ἐφθάσε τὸν βαθμὸν ταγματάρχου. Ὁ Τάσης ὁ ὁποῖος οὐδὲ το ἤλπιζε ποτέ,

οὐδὲ νὰ το σχεδιάσῃ κὰν ἐτόλμα, καὶ μόνις τριακονταετῆς.

Καὶ ἦν τιμώμενος καὶ θαυμαζόμενος καὶ δακτυλοδεικτούμενος παρὰ πάντων. Συνῆψε νέας σχέσεις με μεγάλους, ὡς αὐτὸς, βαθμοφόρους, με ὑπουργούς, με τηματάρχας, λησμονήσας τὰς παλαιάς. Ἐκλήθητο πρὸ τοῦ καφείου ἀρειμνωτέρου στρέφων τὸν μύστακα καὶ καλῶν το γκαρσόνι νὰ του φέρῃ γρήγορα φῶτεξιν διὰ το ποῖρό του. Ἐλεγε σὺβαρῶς τὴν ιδέαν του περὶ τῆς κυβερνήσεως, ἐπαινῶν ἡ κατακρίνων τὰς πράξεις της.

Καὶ ἐποίει σχέδια τῆς μελλούσης πολιτικῆς πορείας του, διότι ἐσκόπει νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον, ἐκτιθέμενος βουλευτῆς, καὶ ἐσχεδιάζεν ἐν νῷ το μέλλον πολιτικὸν πρόγραμμά του, σκεπτόμενος τὰ καλά ἅτινα θὰ ἐπροξένοι τῇ ἐπαρχίᾳ του.

Ἀλλ' ὅμως περὶ νυμφῆς δὲν εἶχεν ἐπίσκηψῃ. Εἶνε δὲ ἀδύνατον νέος, ὠραῖος καὶ ταγματάρχης νὰ μὴν ἀγάμος. Ταυτον ὡς ἀν εἰ ἐλεγόμεν παπᾶς ἀνεῦ ὑποκρισίας, ἡ ἀνεῦ κολακείας δημόσιος ὑπάλληλος.

Ἀπρεπὲς νὰ γίνεταί λόγος περὶ τῆς Ἀννέτας. Ἦτο καλὴ μόνον ὡς ἐρωμένη στρατιώτου οὐχὶ δὲ καὶ σύζυγος ταγματάρχου. Ἡ ἐκλογὴ συζύγου βαθμοφόρου, πρέπει νὰ γείνη ἐν τῷ ἐκλεκτῷ κόσμῳ. Καὶ ὄντως ἐπέτυχε μίαν, 300 χιλιάδας ἀποφέρουσαν, καὶ ἐκ γένους μεγάλου, ὁμογενοῦς κόρην, ἀμφισβητούμενης, εἶνε ἀληθές, πατρότητος, ἀλλὰ βεβαίως προικός.

Τὴν ἐγνώρισεν ἐν τῷ ἀνακτορικῷ χορῷ χαριεντιζομένην μετὰ τινος γέροντος ὑπαπιστοῦ. Συνεστήθησαν ἀλλήλοις, ἐγνώρισθησαν, συνεννοήθησαν καὶ... Γίνονται οἱ γάμοι. Κόσμος πολὺς καὶ ἐκλεκτός παρίσταται. Αἱ διάφοροι δέσποιναί καὶ δεσποινίδες συντελοῦσιν εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ἐορτῆς διὰ τῶν περικαλλῶν αὐτῶν ἐνδυμασιῶν καὶ κοσμημάτων. Φῶτα διάφορα ἀντανεκλῶσιν ἐπὶ τῶν παντοίων χρωμάτων τῶν γυναικείων ἐνδυμασιῶν. Ἡ λάμψις τῶν πολυτίμων λίθων ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν λάμψιν τῶν ὠραίων ὀφθαλμῶν. Ἡ νύμφη ἀπαστράπτουσα ἐκ καλλονῆς καὶ κόσμου προσθέτου, προφέρει συγκεκινημένην τὸ μέγα Ναί, ἐνῶ ὁ γαμβρός, ἐν μεγάλῃ στολῇ, μιμούμενος ταύτην, μειδιᾷ ἐξ αὐταρσεκειᾶς.

Ὁ χορὸς ἀρχεταὶ καὶ ὁ γαμβρὸς λαμβάνει τὴν νύμφην ἵνα χορεύσωσι τὸ πρῶτον βάλερ. Ἡ μουσικὴ ἀνακρούει καὶ μόνις το νεαρὸν ζεῦγος εἶχε κάμει ἕνα γῦρον ολισθήσαν πίπτει χαμαί. Ψαύει τὰ μέλη του ὁ γαμβρὸς καὶ εὐρίσκει ἑαυτὸν ὑγείᾳ· τότε ἐρευνᾷ καὶ περὶ τῆς νύμφης, πλὴν βλέπει τοὺς συστρατιώτας τοῦ ἐγειρομένου ἀπο τῆς κλίνης. Εὐχέσθην αὐτὸ το ἐγερτήριο τοῦ σκαλιστοῦ. Τῷ ἐρᾶν σκληρὸν το τοιοῦτον. Τὸ μάλλον σκληρότερον ὅμως ἦτο κατόπιν, ὅτε ἀντὶ τῶν ἐπωμίδων ταγματάρχου, τῷ ἠρνήθησαν καὶ το γαλόνι τοῦ ὑποδεκανέως.

MICHEL D. YAN.